

POMAGAM, TOREJ SEM

KO IMAŠ DOVOLJ VSAKODNEVNE RUTINE IN SI ŽELIŠ NEKAJ DRUGAČNEGA, KO ŽELIŠ BITI KORISTEN IN AKTIVEN, SE ZABAVATI, SPOZNATI PRIJATELJE S CELEGA SVETA, SE NA DRUGAČEN NAČIN SEZNANITI S TUJO DRŽAVO, NJENIMI PREBIVALCI IN KULTURO, TAKRAT JE PRAVI ČAS, DA SE OBRNEŠ NA VOLUNTARIAT. TAKO KOT OSTALIM PROSTOVOLJCEM BODO TUDI TEBI POMAGALI NAJTI TABOR, KI TI BO USTREZAL IN TI POPESTRIL LETOŠNJE POLETJE.

Voluntariat je del mednarodne organizacije SCI (Service Civil International), ki se ukvarja z organizacijo delovnih taborov po celem svetu. Je nevladna in neprofitna organizacija, pomoč pa nudi v obliki dela, ki ga prostovoljci opravljajo v tujini. Prostovoljci so vseh starosti in opravljajo dela s področja ekologije, ohranjanja kulturne in naravne dediščine, lahko se ukvarjajo z otroki, mladino ali ostarelimi, ali pa delajo na festivalih, obenem pa preko drugih prostovoljcev na najpristnejši možni način spoznavajo kulturo drugih držav. Na taborih se ponavadi vključiš tudi v lokalno skupnost in na ta način življenje v državi gostiteljici spoznaš iz drugačne perspektive. Udeležba na taboru pa je lahko tudi postaja na potovanju po tuji državi. Če te torej zanima, kako bi tvoje ime napisali Japonci, zakaj se Korejci nočejo podpisovati z rdečo barvo, koliko prebivalcev ima Sao Paulo ponoči in koliko podnevi, katere so tipične ruske jedi, kako pico pripravijo Italijani in podobno, se udeleži tabora – ne bo ti žal. Prostovoljci, ki se taborov redno udeležujejo, že vejo, zakaj se vedno znova vračajo.

KAKO DO TABORA

Ko torej začutiš željo po udeležbi na mednarodnem prostovoljnem taboru, najprej obišči spletno stran www.zavod-voluntariat.si, kjer si lahko v iskalniku poiščeš tistega, ki ti je najbolj všeč. Taboro lahko izbereš glede na tematiko, državo, kjer poteka, ter glede na termin, ki ti ustreza. Priporočljivo je, da si izbereš več taborov, ki jih glede na njihovo prioriteto vpišeš v prijavnico, ki jo najdeš na spletni strani. Nato prideš z izpolnjeno prijavnico v pisarno Voluntariata na Resljevo 20, kjer ob prijavi plačaš tudi prijavnino na tabor. Če se ne moreš osebno oglasiti, lahko prijavnico pošlješ tudi po pošti. Približno v roku enega tedna boš izvedel, če si sprejet na tabor. Pred odhodom te čaka še udeležba na pripravljalnem seminarju, kjer se boš spoznal s poslanstvom taborov ter s koristnimi napotki o bivanju. Po elektronski pošti prejmeš tudi vse potrebne podatke o taboru in o tem, kako priti na tabor. Mednarodnih prostovoljnih delovnih taborov se lahko udeležiš, če si star 18 in več let, za taboro v Afriki, Aziji in Latinski Ameriki pa 21 let in več. Poleg tega za udeležbo na taborih v Afriki, Aziji in Latinski Ameriki potrebuješ

prehdodne izkušnje s prostovoljnim delom. Rok prijave na tabor ne obstaja; nanj se lahko prijaviš, dokler niso zasedena vsa prosta mesta. Vsekakor pa je dobro pohiteti s prijavo. Več informacij poišči na www.zavod-voluntariat.si, lahko pa se oglasiš tudi v pisarni na Resljevi 20.

ZGODBA PROSTOVOLJKE MAŠE (22 LET)

Letos poleti sem se udeležila mednarodnega prostovoljnega delovnega tabora v Ukrajini, kjer sem ukrajinskim otrokom pomagala, da so s pomočjo iger in druženja z nami, prostovoljci, izboljšali svoje znanje angleščine. Tabor je bil v naravi, v bližini jezera, ki je zaščiten. V prostem času smo se kopali ter jahali konje na bližnji kmetiji. V dopoldanskem času smo obiskovali ure angleščine ter predstavili sebe in svojo državo. Po končanem pouku smo prirejali igre ter se družili z otroki.

Delo v Ukrajini mi je prineslo različne izkušnje. Predvsem sem spoznala, da za komunikacijo z ljudmi niso potrebne besede. Lahko komuniciraš tudi na drugačen način. Z igr, petjem ... brez poznavanja jezika. Mlajši otroci niso govorili angleško in približati sem se jim morala na drugačen način. Na taboru spoznaš veliko zanimivih ljudi, saj vse družijo skupen cilj, pomagati ljudem, ki so pomoči potrebni. Njihovo zadovoljstvo po opravljenem delu ti je največje plačilo. Ko sem se vrnila s tabora, sem se odločila, da se naslednje leto ponovno nekam odpravim.

JANJINO PROSTOVOLJSTVO V ŠPANIJI

»Bale?« (velja?) je bilo slišati po natančnih navodilih o ureditvi poti do fontane, ki si jo z nekaj kričanja z nogami in rokami še nekako

prehodil. Ureditev poti v treh tednih je bil cilj dveh Dunajčank, Bretancev, Barcelončank in 15 Špancev ter naju z Alešem. Kamen na kamen ... in tako smo na novo postavljali protivetrni, protiživinski ali kakor koli že zid. Mehanska obdelava s traktorji da jo je uničila, je dejal vodja skupine »kamnov« Ruben. Skupaj s Ximom, Mario in Silvio so se pred slabima dvema letoma odločili za najem mogočne, s kamnom grajene hiše v španskem Noguerauelasu. Za letno najemnino 300 evrov si je ta mladež zastavila cilj, da v 20 letih obudijo lepote vasice z manj kot dvesto prebivalci. Nekega dne me je Ximo prosil, če mu pomagam prenesti okoli 150 metrov dolgo cev, ki je s pomočjo črpalke črpala vodo iz bližnjega zajetja in napajala njihovo hišo z vodo do drugega napajalnika: naše kopalnice. Težko delo, a spoznanje, da tako lahko živiš z naravo, je pomembnejše od teže cevi. Edina voda, ki jo imajo, priteče iz bližnjih hribov in edino energijo pridobijo s soncem. Ker je bilo poletje zelo vroče in suho, smo imeli dosti elektrike, a malo vode. A vojaškega tri minutnega tuširanja smo se v korist vseh navadili in postali eno z naravo. Bolj ko se je bližal h koncu še zadnji teden, vse bolj smo opuščali popoldanske delavnice, od katerih sta mi najbolj ostali znanji o masaži in pridelovanju krem, zobne paste in mila iz zelišč, in vse več delali. Tri, dva, ena ... so si sekunde odštela španska dekleta, nekateri pa smo se »žrtvovali« še zadnjo uro, da bi naredili, kar smo začeli. Cilj je bil dosežen!

Ko smo se poslavljali, sva se z Alešem vračala proti domu z mislijo, s koliko manj stvarmi bi lahko živeli. Smo ujetniki kapitalizma, ki nas duši, in narave, ki nas lahko osvoboditi.